simisse ja liajomisse läbbi. Kas kulete kui iiatt teie, kes luggejatte hulgas nored mehhed ollete, mis nisugguseſt seggatseſt ellamisse wisist tulleb, peäle seda suremat hinge kahjo?

Hans ei jätnud wimaks mitte ni paljo järrele, et temma pattude läbbi abbraks läinud kehha saaks auga hauda pandud. Ussuwõllajad risusid weel wimist ärra. Keik perre maiad said mũdud. Kristina piddi wimaks liñnas kui pessotũdruk omma hädda leiwarasukest ennesele otsima, ja lõppes kui kerjaja. Sel wisil saab ots neile, kes ũllemeelsed ja jummalakartmatta on olnud.

Ktusaja.

Olli ũks suur illus kũlla, mis järrele laiad, wiljalisſed wäljad, tuggewad heinamaad, kaunis suur mets, laiad karjamaad, ja jõggi olli, mis rohkeste kallasako wäljaandis. Kũlla rahwas moistsid keigest sest ennestele parrajat kasso sata, sepärrast et

ollid kermed tõteggijad, targad hooltkandjad ja kassinad keige omma ellamisse wiside sees. Et nemmad joukaks ollid sanud, sedda nende maiad ja keik perre honed, need rohked maia ja põllo riistad ning noud, nende tuggewad lojused, ja nende riette teggomood selgeste ũllesnäitasid. Liñna rahwas otsisid keige enneminne seält kũllast nende puhhast wilja ja lihhased lojused. Hobbosed ollid isseärranes ni illusad ja tuggewad, et paljo otsijad nende pärrast ollid. Sest se tulli ka, et, kui ühhel perremehhel surema kullutamisse jures rohkeminne rahha tarwis läks, kui temmal praego käe al olli, liñna rahwas temmale heamelega laenasid. Teädsid, et se neile õigel wisil ja seätud aial saaks kätte tassutud. Ũllem assi olli, et seäl kũlla rahwas issekeskis kalli rahho sees ellasid, ommad lapsed jummalakartlikkult ũlleskaswatasid, omma orjade wasto õiged ja lahke melega ollid, ja omma ning nende ommade hinge õnnistusse eest kirriko ja koddusepühhitsusse läbbi truiste hoolt kandsid.

Eesti-ma rahwa Kalender 1854, lk. 33